

Руденко Артем Валерійович,
курсант II-го курсу Навчально-наукового інституту права та підготовки фахівців для підрозділів Національної поліції Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Боняк Валентина Олексіївна,
доктор юридичних наук, професор Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

м. Дніпро, Україна.

ЯКИМ МАЄ БУТИ ПРОКУРОР МАЙБУТНЬОГО?

Вступ. Прокуратура України – один з найпотужніших інститутів нашої молоді держави, яка конституційно закріпила свій рух у напрямку правової і соціальної. Суб'єктом законотворчості визначено, що метою діяльності системи прокуратури України є захист прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави. Органи прокуратури пройшли й надалі проходять тернистий шлях від пострадянського карального апарату, підконтрольного вищим посадовим особам, діяльність якого керувалась з кулуарів найвищих кабінетів держави, до сучасної європейської інституції, яка допомагає Феміді врівноважувати ваги, захищаючи й оберігаючи права і свободи Людини.

Основний текст. Перші асоціації, які виникають при слові «прокурор», це – влада, повноваження, вплив. І чим глибше ми починаємо вивчати право, державу, норми як матеріального, так і процесуального права, тим більше розуміємо важливість процесуальної діяльності прокурора. Метою оновлення прокуратури шляхом її подальшого реформування у демократичній Українській державі має стати підвищення ефективності діяльності у напрямку

покращення виконання головного конституційного обов'язку – утвердження і забезпечення прав і свобод людини.

Для досягнення вищезазначеної мети вважаємо за необхідне виписати образ прокурора, який має відповідати ідеалам соціальної і правової держави та своєю повсякденною діяльністю повинен підвищувати авторитет прокуратури як такого державного органу, який не тільки сприяє утвердженню й визнанню людини, її життя і здоров'я, честі і гідності, недоторканності і безпеки найвищою соціальною цінністю, а й у визначених випадках (керівник чи заступник) ще й координує діяльність правоохоронних органів у сфері протидії злочинності.

Прокурор майбутнього – це кваліфікований юрист-практик, що до призначення на посаду підтвердив свою компетенцію та професіоналізм результатами юридичної діяльності й базує свою роботу на засадах, визначених у статті 3 Закону України «Про прокуратуру» [1]. Не менш важливим є і «soft-skills» – навички, які хоча прямо й не пов'язані з професійною діяльністю, але є важливими у діяльності прокурора: вміння комунікувати, працювати в команді, володіти методикою тайм-менеджменту, бути лідером та мотивованим синергійно – повинен бажати змінювати і змінюватися [2].

Як майбутній поліцейський, вважаю, що прокурор, здійснюючи нагляд за додержанням законів органами, що провадять ОРД, дізнання та досудове слідство має розуміти тонкощі своєї роботи (наприклад, особливості здійснення ОРД у справах, пов'язаних з організованою злочинністю, причини та умови її виникнення, ознаки тих чи інших угруповань, які здійснюють певний спектр злочинів, як-то, пограбування, викрадення людей, пов'язаних з наркозлочинністю та ін.).

Прокурор сучасної Української держави – це висококваліфікований професіонал, який працює над певними злочинами (спеціалізується на них), має глибокі знання і використовує найсучасніші методи роботи; особа з високими моральними і діловими якостями (чесний, незалежний, з високим рівнем правосвідомості), що обізнаний з найбільш актуальними викликами та знає

найсуттєвіші проблеми безпеки нашого суспільства; відкритий для спілкування; орієнтований на реальний високий результат діяльності, а не на цифрові показники; він має бути сам захищений від політичного втручання, незалежний від політичної кон'юнктури і для якого головна фігура кримінального провадження – це Людина [3].

Висновок. Прокурор має постійно підвищувати свій рівень знань, брати участь в науково-практичних заходах. Прокурор майбутнього – це щит держави, сплав якого складається з ґрунтовних галузевих знань, юридичної практики, публічності й відкритості перед громадянами, незалежності та захищеності державою від протиправних посягань. Одним словом, прокурор майбутнього – це надія на те, що ваги Феміди будуть врівноважені, а Людина і прав її будуть забезпечені.

Список використаних джерел:

1. Про прокуратуру : Закон України від 14 жовт. 2014 р. *Відомості Верховної Ради України*. Київ, 2015. № 2-3. Ст. 12.
2. Скибенко О.І. Проблема реформування діяльності органів прокуратури України у вітчизняній юридичній науці. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова*. Серія 18: Економіка і право. 2015. Вип. 30. С. 139-144.
3. Скибенко О. Еволюція конституційно-правових засад діяльності прокуратури в Україні. *Порівняльно-аналітичне право*. Електронне наукове фахове видання. 2015. № 5. С. 83-86. Режим доступу: <http://www.pap.rn.ua/mdex.php/arhiv-vidannja>
4. Скибенко О.І. Проблеми реформування правового статусу органів прокуратури України на сучасному етапі. *Вісник Запорізького національного університету*. Серія: Юридичні науки. 2016. № 2. С. 14-20.